

cumplert elogi de la generositat de don Nicolau Font i de don Agustí Cabanes fent resaltar que si tots els rics de Lloret de Mar fossen imitadors dels homenajats no hi haurien pobres en la província.

Alçant-se altra vegada el Doctor Vilá feu avinent que se havien rebut dos telegrams, un del señor Cambó i altre del Sr. Ventosa excusant la seva presència al acte pels mols quefers que pesen sobre d'ells i adjuntant-s'hi espiritualment. Es llegí també un article del periòdic BONA LLEVOR fent ressenya del Santuari.

Després de resumits els vot expressats en els esmentats brindis per la persona de nostre Sr. Bisbe, emocionat don Pius de Cabanes remercià als assistents la seva presència al acte i amb Màgimes als ulls recordà a sos cars difunts.

Passaren després els convidats a la Capella, on es cantà una *absolta general* del compositor Perossi, comensant-se immediatament el reso del sant rosari i exercis devots del Mes de les Flors, quals motets cantà el chor de Filles de Maria de Lloret de Mar. Notarem entre els concorrents a reporters del diari *La Veu de Catalunya*, *La Vanguardia* i *El Día Gráfico*, vinguts exprofés de Barcelona. El cop de vista que'n aquells moments de mitja tarda, oferia la vasta esplanada de davant el Santuari, era del tot encisador. Vegent els pobles i cases camperoles de aquella encontrada, que'ls núvols amenassaven, pero no pegaven s'hi atansaren en tan gran nombre que l'ompliren de gom a gom. La Banda Municipal i l'orquestra no's donaven un punt de repòs, fent nos fruit unes peces musicals i unes sardanes tan airoses com mai se haguessen sentit en aquell lloc. I la estàtua de don Nicolau Font, presidint-ho tot, semblava llençar un somris de joia i satisfacció, al contemplar com aquella immensa gentada savien ajuntar els sentiments de la religió amb els del esbarjo honest i del goig de viure. Fins a mi me semblava que aquella estàtua covaba l'esperit den Raventós

quan establía aquell diàleg entre la Salve i la sardana al dir: La Salve. — ¿Tú fas girar els ulls a la terra? Doncs quan jo canto faig alçar els ulls enlaire, més amunt dels cimats de les muntanyes més amunt dels núvols, més amunt de la volta estelada, fins al cel.

I contestava la Sardana.—Doncs mira: jo faig aplegar de mans tot un poble, i al comensar els primers punts faig passar per tota la cadena, com una corrent elèctrica, el sentiment de germanor, com fills que son de la mare Catalunya. Després de la sardana tots cantarán, «Catalunya, comtat gran qui t'ha vist tan rica i plena». I replicaba la Salve—Despres de la Salve tots cantarán «Rosa d'abril, Morena de la Serra, de Monserrat estel».

En resum, la Festa organitzada a Sant Pere del Bosc el dia 5 de maig, encarna el gràfic triptic dels Jocs Florals que tenien lloc en igual dia i hora «L'Amor, La Fe i La Patria».

UN CRONISTA

Recullint una idea nostra

A punt de termenar nostre article setmanal ve a nostres mans un diari de la capital catalana qui ens fá l'alt honor de reproduir un humil treball nostre titulat «Necessitat d'una actuació» en el qual nosaltres remarcavem la necessitat d'empendre una creuada a base de les qüestions social regionalista i religiosa. No cal dir si ens ha omplert de satisfacció el veure com les idees vessades en nostre periòdic troven ressó en les columnes de periodics de l'importancia d'«El Correo Catalán» portaveu de les forces dretanes catalanes. I ens causa mes pler encare per esser aquella idea una de les que amb mes entusiasme i carinyo hem defensat responent a una convicció

fundament sentida i que'ns l'havem formada de les ensenyances del nostre gran mestre Dr. Torras i Bages i de la consideració del moment polític actual que imposa per patriotisme aquesta actuació. Una ploma generosa i amiga ha escrit un curt comentari al mentat article que nosaltres volém reproduir no per altre motiu sinó perquè es vegi el criteri de nostre confrare favorable a la qüestió que tractém. Veus-ahí aquí: «Fins a la nostra taula de redacció es arribat un periòdic comarcal, que creiem menat i dirigit pel bon seny. Una ma amiga ha signat l'article capsalera; una ànima exquisida hi ha posat una nota marginal. Hem llegit aquest article sens deixar un mot i tot seguit hem pensat en recullir qualques idees allí exposades. Pro tornat a llegir; ens sembla tan bé, tan acertat de fons i d'exposició, que creiem mes oportú agafar les estisores i tornar-lo integrament a les caixes, per a que'ls nostres amics a qui de veres el recomaném puguin fruit-ne tota la riquesa d'aquest bell article publicat a BONA LLEVOR, setmanari desd'ont uns bons amics de Malgrat eduquen a la joventut catalana amb sanitosos consells i fent reviure les cristianes tradicions de la terra catalana». Agraint de cor al autor d'aquestes notes les frases laudatories, que regoneixem inmerescudes, que te per nostre modest setmanari hem de fer-li avinent quant ens hauria complagut si amb la seva autoritat i competencia en qüestions regionalistes hagués desentrollat amb mes atensió nostre pensament i principalment hagués fet una crida a la joventut catalana exsitant-la an aquesta empresa tan urgent i tan catalana i encare mes cristiana. Esperém no obstant del seu amor a la causa catalana que un altre jorn no hi regategerá el seu esforç i esperém també que tota la premsa regionalista dretana sense distinció de matços coadjuvará an aquet projecte tan magistralment exposat pel patriarca de Catalunya. Retardar mes aquesta santa creuada podria esser de fatals con-